

Briuselis, 2018 m. birželio 20 d.
(OR. en)

10335/18

Tarpinstitucinės bylos:
2017/0251 (CNS)
2017/0249 (NLE)
2017/0248 (CNS)

FISC 266
ECOFIN 638

PRANEŠIMAS

---

nuo: Pirmininkaujantios valstybės narės

kam: Tarybai

Komisijos dok. Nr.: 12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final
12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final
12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final

Dalykas:

- Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos, susijusios su tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimu ir supaprastinimu, ir nustatoma valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo galutinė sistema
- Pasiūlymas dėl Tarybos įgyvendinimo reglamento, kuriuo iš dalies keičiamos Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011 nuostatos, susijusios su tam tikrų sandorių Bendrijos viduje neapmokestinimu PVM
- Pasiūlymas dėl Tarybos reglamento, kuriuo dėl patvirtinto apmokestinamojo asmens iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 904/2010.
- = Bendras požiūris

I. ĮVADAS

1. 2017 m. spalio 4 d., vadovaudamasi 2016 m. balandžio 7 d. Komisijos komunikatu dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (PVM veiksmų planas)¹, Komisija pateikė šiuos tris pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų:

---

¹ COM (2016) 148 final. Taip pat žr.:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i) pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos, kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB (PVM direktyva) ir nustatoma valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo galutinė sistema²;
- ii) pasiūlymą dėl Tarybos įgyvendinimo reglamento, kuriuo dėl tam tikrų sandorių Bendrijos viduje neapmokestinimo PVM iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011³, ir
- iii) pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo dėl patvirtinto apmokestinamojo asmens iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 904/2010⁴.

2. Šie trys pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, pateikti reaguojant į 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos išvadas dėl galiojančių ES PVM taisyklių dėl tarpvalstybinių sandorių tobulinimo, apima tokius trumpalaikius esamos sistemos patobulinimus (t. y. greitus pataisymus):

- i) atsargų atšaukimo procedūras reglamentuojančių taisyklių supaprastinimą ir suderinimą;
- ii) tai, kad prekes įsigyjančio asmens PVM mokėtojo kodas tampa esmine sąlyga siekiant neapmokestinti PVM prekių tiekimo Bendrijos viduje;
- iii) grandininių sandorių supaprastinimą siekiant užtikrinti didesnę teisinį tikrumą ir
- iv) taisyklių, reglamentuojančių prekių gabenimo Bendrijos viduje įrodymą, būtiną siekiant neapmokestinti PVM, suderinimą ir supaprastinimą.

Visų pirma Komisija pasiūlė, kad i, iii ir iv papunkčiuose nurodyti supaprastinimai būtų taikomi tik tuomet, kai tai susiję su patvirtintais apmokestinamaisiais asmenimis (Komisijos pasiūlyme apibrėžta nauja sąvoka).

---

² Dok. 12882/17.

³ Dok. 12881/17.

⁴ Dok. 12880/17 (kurį vėliau iš dalies pakeitė dok. 14893/17 išdėstytas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, į tą naująjį pasiūlymą įtraukiant nuostatas dėl patvirtinto apmokestinamojo asmens siekiant iš dalies pakeisti Reglamentą Nr. 904/2010).

3. Taryba savo 2016 m. lapkričio 8 d. išvadų 7 punkte nurodė, „kad visos šių sričių teisėkūros iniciatyvos turėtų būti svarstomos darbo dėl galutinės PVM sistemos kontekste ir atitinkamai palaipsniui įtrauktos į pirmą teisėkūros etapą; taip pat neturėtų trukdyti Komisijai laikytis numatyto darbo tvarkaraščio šioje srityje.“
4. Todėl šiuose pasiūlymuose dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, be esamų taisyklių greitų pataisymų, Komisija toliau plėtojo galutinės sistemos laipsniško įvedimo idėją. Kaip pirmas žingsnis buvo pasiūlyti vadinamieji galutinės sistemos „kertiniai akmenys“ (žr. pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiama PVM direktyva, 402 straipsnį), pagal kuriuos tarpvalstybinis prekių tiekimas būtų apmokestinamas paskirties valstybėje narėje ir taikoma taisyklė, kad prievolė mokėti PVM tenka tiekėjui.
5. Dabar galiojančiame PVM direktyvos 402 straipsnyje numatoma, kad dabartinę laikiną PVM sistemą pakeis galutinės procedūros, grindžiamos principu, kad apmokestinama prekių tiekimo ar paslaugų teikimo kilmės valstybėje narėje. Iš esmės Komisijos siūloma naujoji šio straipsnio formuluotė pakeistų valstybių narių tarpusavio prekybai taikomą laikiną PVM sistemą galutinėmis procedūromis, grindžiamomis principu, kad apmokestinama prekių tiekimo ar paslaugų teikimo paskirties valstybėje narėje.
6. Laukiama Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir Europos Parlamento nuomonių dėl šių pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

II. DABARTINĖ PADĖTIS

7. Vykstant deryboms dėl greitų PVM srities dokumentų pataisymų, valstybės narės laikėsi nuomonės, kad yra tinkama ir būtina, kad šių Komisijos pasiūlymų nuostatos, susijusios su patvirtintu apmokestinamuoju asmeniu, būtų apsvarstytos pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl galutinės PVM sistemos techninių elementų kontekste; pastaruosius pasiūlymus Komisija pateikė 2018 m. gegužės 25 d. Todėl šiomis aplinkybėmis tinkama ir būtina paspartinti darbą dėl Komisijos pasiūlymų dėl greitų pataisymų PVM srityje pagrindinių elementų norint anksti padaryti pažangą ir išspręsti svarbius klausimus PVM srityje, kartu pažymint, kad dėl likusių pasiūlymų dalių, susijusių su patvirtintu apmokestinamuoju asmeniu, reikės tolesnių diskusijų pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl galutinės PVM sistemos elementų kontekste.

8. Be to, po 2018 m. birželio 14 d.⁵ ir 2018 m. birželio 20 d.⁶ įvykusių nuolatinių atstovų komiteto posėdžių pirmininkaujanti valstybė narė pažymėjo, kad visos delegacijos ir Komisija, siekdamos kompromiso, gali pritarti tam, jog PVM direktyvos 402 straipsnis būtų išbrauktas iš kompromisinio teksto ir būtų svarstomas atsižvelgiant į pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priamamų aktų dėl galutinės PVM sistemos elementų. Pirmininkaujanti valstybė narė pažymėjo, kad dėl šios priežasties, atlikus tokį pakeitimą, dauguma valstybių narių galėtų pritarti visiems keturiems greitiems pataisymams.
9. Tačiau taip pat paaiškėjo, kad buvo pažymėta, jog visos delegacijos, įskaitant Komisiją, gali pritarti pirmininkaujančios valstybės narės kompromisiniam tekstui, išskyrus su išlaidų pasidalijimo mechanizmu susijusias nuostatas (iš dalies keičiančios PVM direktyvos 137a straipsnis ir 7a konstatuojamoji dalis) – tai yra vienintelis pagrindinis atviras klausimas, kaip aprašyta šio pranešimo III dalyje, kuris nebuvo priimtinas tam tikroms valstybėms narėms ir kurio negalėjo palaikyti Komisija.
10. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, bei remdamasi dvišaliais pasitarimais su delegacijomis po 2018 m. birželio 14 d. ir 2018 m. birželio 20 d. Nuolatinių atstovų komiteto posėdžių, pirmininkaujanti valstybė narė dar kartą mėgina pasiekti, kad Taryba susitartų dėl bendro požiūrio dėl šio dokumento. Naujausias kompromisinis tekstas, susijęs su greitų PVM srities teisėkūros dokumentų pataisymų rinkiniu, pateiktas šio pranešimo priede. Iš esmės, atsižvelgiant į diskusijas nuolatinių atstovų komitete, 137a straipsnis ir 7a konstatuojamoji dalis palikti laužtiniuose skliaustuose.

III. PAGRINDINIS KLAUSIMAS. IŠSAMUS PAAIŠKINIMAS

Išlaidų pasidalijimo mechanizmas – vienoje valstybėje narėje įsisteigusių nepriklausomų asmenų grupių neapmokestinimas PVM (*PVM direktyvos 137a straipsnis; iš dalies keičiančios direktyvos 7a konstatuojamoji dalis*)

11. Kol kas vienintelis likęs pagrindinis atviras klausimas yra dėl to, ar į tekstą reikėtų įtraukti „5-ąjį greitą pataisymą“ (išlaidų pasidalijimo mechanizmą).

---

⁵ Dok. 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁶ Dok. 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

12. Kai kurios delegacijos ne kartą prašė, kad pirmininkaujančios valstybės narės kompromisinis tekstas būtų papildytas papildomu PVM direktyvos pakeitimu ir būtų įtrauktas 137a straipsnis, kaip bendro kompromiso dėl šio dokumento dalis.
13. Naujajame PVM direktyvos 137a straipsnyje iš esmės būtų įrašyta taisyklė, kuria būtų numatytos atitinkamos apsaugos priemonės prieš konkurencijos iškraipymą, valstybėms narėms leidžiant numatyti galimybę, kad nepriklausomos asmenų grupės, kurios bendrai teikia paslaugas ir dalinasi išlaidas tarp grupės narių, būtų neapmokestinamos PVM.
14. Kai kurios delegacijos nurodė, kad tokia neprivaloma taisyklė būtų priimtina tik tokiu atveju, jeigu kartu būtų numatyta atitinkama teritoriškumo sąlyga (137a straipsnio 2 dalis), kurią taikant šio neprivalomo išlaidų pasidalijimo mechanizmo taikymo sritis apimtų tik nepriklausomas asmenų grupes ir jų narius, įsisteigusius tos valstybės narės, kuri naudojasi šia galimybe, teritorijoje.
15. Šios delegacijos mano, kad toks apribojimas būtų pateisinamas poreikiu užtikrinti, kad atitinkami apmokestinamieji asmenys ir mokesčių administratoriai šias taisykles dėl išlaidų pasidalijimo taikytų teisingai ir tiesiogiai, taip pat, kad būtų užtikrintas fiskalinės priežiūros veiksmingumas apsisaugant nuo mokesčių slėpimo, vengimo arba su jais susijusio piktnaudžiavimo pavojų. Tuo pat metu šiuo apribojimu būtų išsaugotos valstybių narių, kurios pasirenka nesinaudoti šia galimybe, apmokestinimo teisės.
16. Nepaisant to, 2018 m. birželio 14 d. ir 20 d. nuolatinų atstovų komiteto posėdžiuose kai kurios delegacijos negalėjo pritarti tam, kad 137a straipsnis būtų įtrauktas į PVM direktyvą, nurodydamos, kad Komisija neatliko šios nuostatos poveikio vertinimo, nes 137a straipsnio ir 7a konstatuojamosios dalies nebuvo pradiniame pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.
17. Be to, 2018 m. birželio 20 d. Nuolatinų atstovų komiteto posėdyje Komisija nurodė, kad ji prieštarauja 137a straipsnio įtraukimui į pirmininkaujančios valstybės narės kompromisinį tekstą.

IV. TOLESNI VEIKSMAI

18. Atsižvelgdama į tai, pirmininkaujanti valstybė narė tikisi, kad šio pranešimo III dalyje išdėstytas pagrindinis klausimas, siekiant kompromiso, gali būti išspręstas Taryboje.

  19. Tarybos prašoma:
    - išspręsti pagrindinį klausimą, išdėstytą šio pranešimo III dalyje,
    - remiantis šio pranešimo priede išdėstytu kompromisiniu tekstu, susitarti dėl bendro požiūrio dėl šių pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų siekiant priimti jų projektus su sąlyga, kad bus gauta Europos Parlamento nuomonė ir tekstą peržiūrės teisininkai lingvistai.
-

PROJEKTAS

TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos, susijusios su tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimu ir supaprastinimu, [ir nustatoma] valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo [galutinė sistema]

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę⁷,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁸,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

---

⁷ OL C , , p. .

⁸ OL C , , p. .

- 1) 1967 m., Tarybai priėmus pridėtinės vertės mokesčio (PVM) bendrą sistemą Tarybos direktyvomis 67/227/EEB⁹ ir 67/228/EEB¹⁰, buvo įsipareigota sukurti galutinę PVM sistemą, kuri Europos bendrijoje veiktų taip pat, kaip ir bet kurioje atskiroje valstybėje narėje. Kadangi 1992 m. pabaigoje panaikinus fiskalines sienas tarp valstybių narių dar nebuvo politinių ir techninių sąlygų tokiai sistemai įgyvendinti, buvo priimtos pereinamojo laikotarpio PVM procedūros. Šiuo metu galiojančioje Tarybos direktyvoje 2006/112/EB¹¹ numatyta, kad šios pereinamojo laikotarpio taisyklės turi būti pakeistos galutinėmis procedūromis;
- 2) laikantis PVM veiksmų plano¹², Komisija pateikė pasiūlymą, kuriame nustatyti galutinės PVM sistemos, skirtos tarp valstybių narių vykdomai įmonių tarpvalstybinei prekybai, elementai, kurie būtų grindžiami tarpvalstybinio prekių tiekimo apmokestinimo paskirties valstybėje narėje principu;
- 3) [...]

---

⁹ 1967 m. balandžio 11 d. Pirmoji Tarybos direktyva 67/227/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių apyvartos mokesčius, suderinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1301).

¹⁰ 1967 m. balandžio 11 d. Antroji Tarybos direktyva 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su apyvartos mokesčiais ir pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos taikymo struktūra bei procedūromis, derinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1303).

¹¹ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

¹² Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148 final, 2016 m. balandžio 7 d.).

- 4) 2016 m. lapkričio 8 d. išvadose¹³ Taryba paragino Komisiją atlikti tam tikrų Sąjungos PVM taisyklių dėl tarpvalstybinių sandorių patobulinimų, susijusių su PVM mokėtojo kodo vaidmeniu neapmokestinant PVM tiekimo Bendrijos viduje, atsargų atšaukimo procedūromis, grandininiais sandoriais ir gabenimo įrodymais, būtinais siekiant neapmokestinti PVM Bendrijos vidaus sandorių.
- 5) atsižvelgiant į šį prašymą ir į tai, kad Sąjungos vidaus prekybai skirtai galutinei PVM sistemai įgyvendinti prireiks keleto metų, tikslinga nustatyti tas konkrečias priemones, kuriomis siekiama įmonių labai suderinti ir supaprastinti tam tikras procedūras;
- 6) atsargų atšaukimas reiškia padėtį, kai prekių gabenimo į kitą valstybę narę metu tiekėjas jau žino prekes įsigyjančio asmens, kuriam prekės bus pateiktos vėliau, prekes atvežus į paskirties valstybę narę, tapatybę. Tokia padėtis šiuo metu laikoma tiekimu (prekių išvežimo valstybėje narėje) ir įsigijimu Bendrijos viduje (prekių atvežimo valstybėje narėje), prekes atvežus į atvežimo valstybę narę joje atliekamas tiekimas šalies viduje; taip pat reikalaujama, kad tiekėjas toje valstybėje narėje būtų įregistruotas PVM mokėtoju. Siekiant to išvengti, tam tikromis sąlygomis turėtų būti laikoma, kad, kai tokie sandoriai vyksta tarp dviejų apmokestinamųjų asmenų, pagal šiuos sandorius yra atliekamas vienas neapmokestinamas tiekimas prekių išvežimo valstybėje narėje ir vienas įsigijimas Bendrijos viduje prekių atvežimo valstybėje narėje;
- 7) grandininiai sandoriai reiškia vienas po kito einantį prekių tiekimą, kuris sudaro vieną gabenimą Bendrijos viduje. Prekių judėjimas Bendrijos viduje turėtų būti priskiriamas tik vienam iš tų tiekimų ir tik tas tiekimas turėtų būti neapmokestinamas PVM kaip tiekimas Bendrijos viduje. Kiti grandinėje vykdomi tiekimai turėtų būti apmokestinami ir tuo tikslu gali būti reikalaujama, kad tiekėjas būtų įregistruotas PVM mokėtoju tiekimo valstybėje narėje. Siekiant, kad valstybės narės netaikytų skirtingų metodų, dėl kurių gali kilti dvigubo apmokestinimo arba neapmokestinimo pavojus, taip pat siekiant veiklos vykdytojams suteikti daugiau teisinio tikrumo, reiktų nustatyti bendrą taisyklę, kad, jei įvykdytos tam tikros sąlygos, prekių gabenimas turėtų būti priskiriamas vienam tiekimui sandorių grandinėje;

---

¹³ 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos išvados dėl galiojančių ES PVM taisyklių dėl tarpvalstybinių sandorių tobulinimo (dok. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016 m. lapkričio 9 d.).

[7a) atsižvelgdamos į siūlomą perėjimą prie galutinės PVM sistemos ir į tai, kad taikant taisykles dėl PVM mokėtojų grupės sudarymo gali būti ne visiškai patenkinami kai kurių ekonomikos sektorių ekonominiai poreikiai, valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti, kad nepriklausomoms asmenų grupėms, kuriose išlaidomis pasidalijama tarp atitinkamų narių, galėtų būti taikomas neapmokestinimas PVM. Taip būtų užtikrintas mokesčių neutralumas jų atitinkamos ekonominės veiklos atžvilgiu, nepriklausomai nuo priimtų verslo ar organizacinių sprendimų. Todėl valstybėms narėms turėtų būti leidžiama, esant atitinkamoms sąlygoms ir nedarant poveikio esamoms taisyklėms dėl nepriklausomų asmenų grupių neapmokestinimo PVM, leisti taikyti išlaidų pasidalijimo mechanizmą. Vis dėlto, reikėtų numatyti apsaugos sąlygą, kad tokia nuostata, atsižvelgiant į tai, kad ji yra pasirinktinė, nebūtų taikoma tais atvejais, kai dėl jos gali atsirasti konkurencijos iškreipimas. Be to, taip pat būtų proporcinga ir tinkama, kad tokia galimybė būtų taikoma tik tiekimo, kurį pagal išlaidų pasidalijimo mechanizmą atlieka nepriklausomos asmenų grupės ir jų nariai yra įsisteigę tos valstybės narės, kuri naudojasi šia galimybe, teritorijoje, neapmokestinimui. Toks apribojimas yra pateisinamas poreikiu užtikrinti, kad atitinkami apmokestinamieji asmenys ir mokesčių administratoriai šias taisykles taikytų teisingai ir tiesiogiai, taip pat, kad būtų užtikrintas fiskalinės priežiūros veiksmingumas apsisaugant nuo mokesčių slėpimo, vengimo arba su jais susijusio piktnaudžiavimo pavojų. Taip pat svarbu pažymėti, kad šiuo apribojimu būtų išsaugotos valstybių narių, kurios pasirenka nesinaudoti šia galimybe, apmokestinimo teisės. Kadangi dabartinėmis aplinkybėmis šių tikslų negalima pasiekti kitomis priemonėmis, kurios būtų tiek pat veiksmingos, tokios PVM taisyklės dėl išlaidų pasidalijimo mechanizmo, įskaitant minėtą apribojimą, yra tinkamos siekiamiems tikslams pasiekti ir neviršija to, kas būtina jiems pasiekti;]

- 8) kiek tai susiję su PVM mokėtojo kodo nurodymu siekiant neapmokestinti PVM prekių tiekimo vykdant Bendrijos vidaus prekybą, siūloma, kad, kartu su sąlyga, kad prekės turi būti gabenamos už tiekimo valstybės narės ribų, esmine neapmokestinimo PVM taikymo sąlyga, o ne formaliu reikalavimu, būtų laikomas prekes įsigyjantį asmens PVM mokėtojo kodo, kurį jam suteikė kita valstybė narė nei ta, kurioje prasideda prekių gabenimas, įtraukimas į PVM informacijos ir mainų sistemą (VIES). Be to, VIES sąrašas būtinas, kad atvežimo valstybė narė būtų informuota apie prekių buvimą jos teritorijoje, todėl jis yra viena pagrindinių kovos su sukčiavimu Sąjungoje priemonių. Dėl šios priežasties valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tuo atveju, kai tiekėjas nesilaiko savo su VIES sąrašu susijusių įsipareigojimų, neapmokestinimas neturėtų būti taikomas, išskyrus atvejus, kai tiekėjas veikia sąžiningai, t. y. kai jis kompetentingiems mokesčių administratoriams gali tinkamai pagrįsti bet kokius savo trūkumus, susijusius su sumuojančiąja ataskaita – tai taip pat galėtų būti tiekėjo tuo metu pateikta 264 straipsnyje reikalaujama teisinga informacija;
- 9) kadangi šios direktyvos tikslų – geresnio PVM procedūrų veikimo vykdant įmonių tarpvalstybinę prekybą – valstybės narės negali deramai pasiekti ir todėl tų tikslų geriau siekti Sąjungos lygiu, Sąjunga gali patvirtinti priemones pagal Europos Sąjungos Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

- 10) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹⁴ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- 11) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) Įterpiamas 17a straipsnis:

„17a straipsnis

1. Jei prekes, sudarančias apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turto dalį, šis asmuo perveža į kitą valstybę narę pagal atsargų atšaukimo procedūras, šis pervežimas nelaikomas prekių tiekimu už atlygį.

---

¹⁴ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

2. Taikant šį straipsnį, laikoma, kad atsargų atšaukimo procedūros vykdomos, kai tenkinamos toliau išvardytos sąlygos:
- a) apmokestinamasis asmuo arba trečioji šalis jo vardu siunčia arba gabena prekes į kitą valstybę narę, siekdamas jas ten vėliau, po atvežimo, patiekti kitam apmokestinamajam asmeniui, kuris turi teisę perimti šių prekių nuosavybę pagal galiojantį susitarimą tarp abiejų apmokestinamųjų asmenų;
  - b) prekes siunčiantis arba gabenantis apmokestinamasis asmuo valstybėje narėje, į kurią prekės siunčiamos arba gabenamos, nėra įsteigęs verslo ir neturi nuolatinio padalinio;
  - c) apmokestinamasis asmuo, kuriam ketinama tiekti prekes, yra įregistruotas PVM mokėtoju valstybėje narėje, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės, o jo tapatybė ir PVM mokėtojo kodas, kurį jam priskyrė ta valstybė narė, yra žinomi b punkte nurodytam apmokestinamajam asmeniui tuo momentu, kai prasideda siuntimas arba gabenimas;
  - d) prekes siunčiantis arba gabenantis apmokestinamasis asmuo prekių gabenimą užregistravo 243 straipsnio 3 dalyje numatyta registre, o prekes įsigyjančio apmokestinamojo asmens tapatybę ir valstybės narės, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės, jam suteiktą PVM mokėtojo kodą nurodė sumuojančioje ataskaitoje, kaip nurodyta 262 straipsnio 2 dalyje.
3. Kai tenkinamos 2 dalyje nustatytos sąlygos, perduodant tos dalies c punkte nurodytam apmokestinamajam asmeniui teisę disponuoti prekėmis kaip savininkui, jei perdavimas įvykdomas iki 4 dalyje nustatyto termino, taikomos šios taisyklės:

- a) laikoma, kad prekių tiekimą pagal 138 straipsnio 1 dalį atlieka apmokestinamasis asmuo, kuris siunčia arba gabena prekes arba kurio vardu tai atlieka trečioji šalis valstybėje narėje, iš kurios prekės išsiųstos arba išgabentos;
  - b) laikoma, kad prekių įsigijimą Bendrijos viduje atlieka apmokestinamasis asmuo, kuriam tos prekės tiekiamos valstybėje narėje, į kurią prekės buvo išsiųstos arba išgabentos.
4. Jei per 12 mėnesių po prekių atvykimo į valstybę narę, į kurią jos buvo siunčiamos arba gabenamos, prekės nebuvo patiektos apmokestinamajam asmeniui, kuriam jos buvo skirtos, kaip numatyta 2 dalies c punkte ir 6 dalyje, ir neatsirado nė viena iš 7 dalyje numatytų aplinkybių, perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, laikomas įvykusi kitą dieną po 12 mėnesių laikotarpio.
5. Perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, nėra laikomas įvykusi, kai įvykdomos šios sąlygos:
- a) teisė disponuoti prekėmis nebuvo perduota ir tos prekės yra grąžintos į valstybę narę, iš kurios jos buvo atgabentos arba išsiųstos, neviršijant 4 dalyje nurodyto termino, ir
  - b) apmokestinamasis asmuo, kuris išsiuntė arba išgabeno prekes, užregistravo jų grąžinimą 243 straipsnio 3 dalyje numatytame registre.

6. Kai nepasibaigus 4 dalyje nurodytam laikotarpiui 2 dalies c punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo pakeičiamas kitu apmokestinamuoju asmeniu, pakeitimo metu nelaikoma, kad įvyko perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, jeigu:
- a) įvykdytos visos kitos 2 dalyje nustatytos taikytinos sąlygos; ir
  - b) pakeitimą 243 straipsnio 3 dalyje numatyta registre užregistravo 2 dalies b punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo.
7. Kai nepasibaigus 4 dalyje nustatytam terminui kuri nors iš 2 ir 6 dalyse nustatytų sąlygų nustoja būti tenkinama, prekių perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, laikomas įvykusi tuo metu, kai ši sąlyga nebėra tenkinama.

Jei prekės yra tiekiamos asmeniui, kuris nėra 2 dalies c punkte arba 6 dalyje nurodytas apmokestinamasis asmuo, laikoma, kad 2 ir 6 dalyse nustatytos sąlygos nustoja būti tenkinamos prieš pat šį tiekimą.

Jei prekės yra gabenamos arba siunčiamos į šalį, kuri nėra valstybė narė, iš kurios jos buvo iš pradžių vežamos, laikoma, kad 2 ir 6 dalyse nustatytos sąlygos nustoja būti tenkinamos prieš pat pradedant šių prekių gabenimą arba siuntimą į kitą šalį.

Prekių sunaikinimo, praradimo arba vagystės atveju laikoma, kad 2 ir 6 dalyse nustatytos sąlygos nustoja būti tenkinamos tą dieną, kai prekės buvo faktiškai pašalintos arba sunaikintos, o jei neįmanoma nustatyti tokios dienos, tą dieną, kai buvo sužinota, jog jos yra sunaikintos arba dingusios.

2) Įterpiamas 36a straipsnis:

36a straipsnis

1. Kai tos pačios prekės yra tiekiamos viena po kitos ir šios prekės yra siunčiamos arba gabenamos iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę tiesiogiai iš pirmojo tiekėjo paskutiniam tiekimo grandinėje esančiam įsigyjančiam asmeniui, siuntimas arba gabenimas priskiriami tik tiekimui, atliktam tarpiniam veiklos vykdytojui.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, siuntimas arba gabenimas priskiriami tik tarpinio veiklos vykdytojo vykdomam prekių tiekimui, kai tarpinis veiklos vykdytojas yra pranešęs tiekėjui valstybės narės, iš kurios prekės yra siunčiamos arba gabenamos, jam suteiktą PVM mokėtojo kodą.
3. Šiame straipsnyje tarpinis veiklos vykdytojas – grandinėje esantis tiekėjas (išskyrus pirmąjį tiekėją), kuris siunčia arba gabena prekes arba kurio vardu tai atlieka trečioji šalis.
4. Šio straipsnio nuostatos netaikomos 14a straipsnyje apibrėžtomis situacijoms.

3) Įterpiamas 137a straipsnis:]

]137a straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė gali neapmokestinti nepriklausomų asmenų grupių, kurių veikla neapmokestinama PVM arba kuriems vykdant veiklą jie yra neapmokestinamieji asmenys, paslaugų savo nariams teikimą, kai šios paslaugos yra tiesiogiai būtinos jų nariams vykdant šią veiklą ir kai tos grupės iš savo narių reikalauja atlyginti tik jiems tenkančią bendrų išlaidų dalį, jei taip neapmokestinant negali būti iškraipoma konkurencija.

2. 1 dalis taikoma tik paslaugomos, kurias teikia nepriklausomos asmenų grupės, įsisteigusios valstybės narės, taikančios neapmokestinimą tos valstybės narės teritorijoje įsisteigusiems nariams, teritorijoje.]

4) 138 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

- „1. Valstybės narės neapmokestina prekių tiekimo, kai tas prekes pardavėjas ar prekes įsigyjantis asmuo išsiunčia ar išgabena į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jos atitinkamoje teritorijoje, arba kai tai atliekama pardavėjo ar prekes įsigyjančio asmens vardu, jei tenkinamos toliau išvardytos sąlygos:
  - a) prekės tiekiamos kitam apmokestinamajam asmeniui ar neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, veikiančiam kaip toks kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradedamas prekių siuntimas ar gabenimas;
  - b) apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuriam patiektos prekės, yra įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradedamas prekių siuntimas arba gabenimas ir kuris tiekėjui yra nurodęs šį PVM mokėtojo kodą.
- 1a. 1 dalyje numatytas neapmokestinimas netaikomas tada, kai tiekėjas nesilaiko 262 ir 263 straipsniuose nustatyto įpareigojimo pateikti sumuojančią ataskaitą, arba kai jo pateiktoje sumuojančioje ataskaitoje nėra pateikta teisinga informacija apie šį tiekimą, kaip to reikalaujama pagal 264 straipsnį, išskyrus atvejus, kai tiekėjas gali tinkamai pagrįsti šį trūkumą kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu.“

5) 243 straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuris perkelia prekes pagal 17a straipsnyje nurodytas atsargų atšaukimo procedūras, pildo registrą, kad mokesčių administratoriai galėtų patikrinti, ar nurodytas straipsnis taikomas tinkamai.

Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuriam prekės tiekiamos pagal 17a straipsnyje nurodytas atsargų atšaukimo procedūras, pildo tų prekių registrą.“.

6) 262 straipsnis pakeičiamas taip:

„262 straipsnis

1. Kiekvienas PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo pateikia sumuojamąją ataskaitą, kurioje nurodo:
  - a) PVM mokėtojais įregistruotus prekes įsigyjančius asmenis, kuriems jis tiekė prekes 138 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies c punkte nurodytomis sąlygomis;
  - b) PVM mokėtojais įregistruotus asmenis, kuriems jis tiekė Bendrijos viduje įsigytas prekes, kaip nurodyta 42 straipsnyje;
  - c) apmokestinamuosius asmenis ir neapmokestinamuosius juridinius asmenis, įregistruotus PVM mokėtojais, kuriems jis teikė paslaugas, išskyrus PVM neapmokestinamas paslaugas valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, ir už kurias paslaugas gavėjas privalo sumokėti mokestį pagal 196 straipsnį.

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, kiekvienas apmokestinamasis asmuo pateikia informaciją apie apmokestinamųjų asmenų, kuriems prekės yra skirtos ir kuriems jos išsiųstos arba išgabentos pagal atsargų atšaukimo procedūras 17a straipsnyje išdėstytomis sąlygomis, PVM mokėtojo kodus ir apie bet kokį pateiktos informacijos pasikeitimą.“.

7) [...]

8) [...]

9) 403 ir 404 straipsniai išbraukiami.

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas

PROJEKTAS

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011 nuostatos, susijusios su tam tikrų sandorių Bendrijos viduje neapmokestinimu PVM

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos¹⁵, ypač į jos 397 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- 1) PVM veiksnių plane¹⁶ Komisija paskelbė apie ketinimą pateikti pasiūlymą, kuriuo nustatoma galutinė pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema, skirta tarp valstybių narių vykdomai įmonių tarpvalstybinei prekybai. Kol ji nepriimta, 2016 m. lapkričio 8 d. išvados¹⁷ Taryba paragino Komisiją atlikti tam tikrus tarpvalstybiniais sandoriams taikomų Sąjungos PVM taisyklių patobulinimus, *inter alia*, dėl sandorių Bendrijos viduje neapmokestinimo PVM;
- 2) Direktyvoje 2006/112/EB nustatytos kelios sąlygos, kuriomis prekių tiekimas neapmokestinamas PVM vykdant tam tikrus sandorius Bendrijos viduje. Viena iš tų sąlygų – prekės turi būti išgabamos arba išsiunčiamos iš vienos valstybės narės į kitą;

---

¹⁵ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

¹⁶ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl PVM veiksnių plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148 final, 2016 m. balandžio 7 d.).

¹⁷ 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos išvados dėl galiojančių ES PVM taisyklių dėl tarpvalstybinių sandorių tobulinimo (dok. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016 m. lapkričio 9 d.).

- 3) tačiau dėl skirtingų valstybių narių požiūrių į šių tarpvalstybinių sandorių neapmokestinimą PVM įmonėms atsirado sunkumų ir teisinio netikrumo. Tai prieštarauja tikslui stiprinti Sąjungos vidaus prekybą ir panaikinti fiskalines sienas. Todėl svarbu apibrėžti ir suderinti sąlygas, kuriomis sandorių būtų galima neapmokestinti PVM;
- 4) tarpvalstybinis sukčiavimas PVM yra visų pirma susijęs su Bendrijos viduje tiekiamų prekių neapmokestinimu PVM, todėl reikia nustatyti tam tikras aplinkybes, kuriomis prekes būtų galima laikyti išgabentomis ar išsiųstomis iš tiekimo valstybės narės teritorijos;
- 5) siekiant praktinio sprendimo įmonėms ir garantijų mokesčių administratoriams, Įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 282/2011¹⁸ nustatomos dvi prielaidos, kurias galima atmesti;
- 6) kartu su atsargų atšaukimo procedūrų supaprastinimu turėtų būti numatytos atitinkamos registravimo prievolės, kad būtų užtikrintas tinkamas jų taikymas;
- 7) todėl Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

---

¹⁸ 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 77, 2011 3 23, p. 1).

1 straipsnis

Igyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011 VIII skyriuje įterpiamas 2a SKIRSNIS:

„2a SKIRSNIS

Sandorių Bendrijos viduje neapmokestinimas PVM

(Direktyvos 2006/112/EB 138–142 straipsniai)

45a straipsnis

1. Direktyvos 2006/112/EB 138 straipsnyje numatytais atvejais neapmokestinant PVM daroma prielaida, kad prekės buvo išsiųstos arba išgabentos iš valstybės narės į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jos teritorijoje, esant vienai iš toliau nurodytų aplinkybių:
  - a) pardavėjas nurodo, kad prekes išgabeno ar išsiuntė jis arba jo vardu tai padarė trečioji šalis, ir jis turi bent du vienas kitam neprieštaraujančius įrodymus, nurodytus 3 dalies a punkte, išduotus dviejų viena nuo kitos, nuo pardavėjo ir nuo prekes įsigyjančio asmens nepriklausančių šalių, arba vieną iš įrodymų, nurodytų 3 dalies a punkte kartu su vienu jam neprieštaraujančiu įrodymu, nurodytu 3 dalies b punkte, kuriais patvirtinamas išgabenimas arba išsiuntimas, išduotus dviejų viena nuo kitos, nuo pardavėjo ir nuo prekes įsigyjančio asmens nepriklausančių šalių;

- b) pardavėjas turi:
- i) rašytinį patvirtinimą iš prekes įsigyjančio asmens, kuriame nurodyta, kad jis prekes išgabeno ar išsiuntė arba tai jo vardu padarė trečioji šalis, ir nurodyta prekių paskirties valstybė narė. Šiame dokumente turi būti nurodyta išdavimo data, prekes įsigyjančio asmens pavadinimas arba vardas bei pavardė ir adresas, prekių kiekis ir rūšis, prekių atvykimo data ir vieta, o transporto priemonių tiekimo atveju – jų identifikavimo numeris, asmens, priimančio prekes įsigyjančio asmens vardu, tapatybė;
  - ii) bent du vienas kitam neprieštaraujančius įrodymus, nurodytus 3 dalies a punkte, išduotus dviejų viena nuo kitos, nuo pardavėjo ir nuo prekes įsigyjančio asmens nepriklausančių šalių, arba vieną iš įrodymų, nurodytų 3 dalies a punkte kartu su vienu jam neprieštaraujančiu įrodymu, nurodytu 3 dalies b punkte, kuriais patvirtinamas išgabėnimas arba išsiuntimas, išduotų dviejų viena nuo kitos, nuo pardavėjo ir nuo prekes įsigyjančio asmens nepriklausančių šalių.

Prekes įsigyjantis asmuo pardavėjui privalo pateikti rašytinį patvirtinimą, nurodytą b punkto i papunktyje, ne vėliau kaip dešimtą kito mėnesio po tiekimo dieną.

2. Mokesčių institucija gali atmesti pagal 1 dalį padarytą prielaidą.
3. Taikant 1 dalį, priimtinais išgabėnimo ar išsiuntimo įrodymais laikoma:

- a) dokumentai, susiję su prekių išgabenimu ar išsiuntimu, pavyzdžiui, krovinių vežimo keliais dokumentas arba pranešimas, konosamentas, oro krovinio sąskaita faktūra, prekių vežėjo sąskaita faktūra;
- b) kiti dokumentai:
  - i) draudimo liudijimas, susijęs su prekių gabenimu ar siuntimu, arba banko dokumentai, kuriais įrodoma, kad už prekių išgabenimą ar išsiuntimą sumokėta;
  - ii) oficialūs dokumentai, kuriuos išduoda valdžios institucija, pavyzdžiui, notaras, kuriais patvirtinamas prekių atvykimas į paskirties valstybę narę;
  - iii) kvitas, kurį yra išrašęs sandėlio savininkas paskirties valstybėje narėje ir kuriuo patvirtinamas prekių sandėliavimas toje valstybėje narėje.

X SKYRIUS

APMOKESTINAMŲJŲ ASMENŲ IR TAM TIKRŲ NEAPMOKESTINAMŲJŲ ASMENŲ PRIEVOLĖS

(DIREKTYVOS 2006/112/EB XI ANTRAŠTINĖ DALIS)

1a SKIRSNIS

Bendrosios prievolės

(242–243 straipsniai)

54a straipsnis

1. Direktyvos 2006/112/EB 243 straipsnio 3 dalyje nurodytame registre, kurį pildo visi apmokestinamieji asmenys, kurie perkelia prekes pagal atsargų atšaukimo procedūras, nurodoma ši informacija:
  - a) valstybė narė, iš kurios prekės buvo išsiųstos arba išgabentos, ir prekių išsiuntimo arba išgabenimo data;

- b) apmokestinamojo asmens, kuriam prekės yra skirtos, PVM mokėtojo kodas, suteiktas valstybės narės, į kurią prekės yra siunčiamos arba gabenamos;
- c) valstybė narė, į kurią prekės yra siunčiamos arba gabenamos, sandėlio savininko PVM mokėtojo kodas, sandėlio, kuriame jos laikomos po pristatymo, adresas ir prekių atvykimo į sandėlį data;
- d) į sandėlį pristatytų prekių vertė, aprašymas ir kiekis;
- e) apmokestinamojo asmens, kuris pakeičia b punkte nurodytą apmokestinamąjį asmenį, PVM mokėtojo kodas laikantis Direktyvos 2006/112/EB 17a straipsnio 6 dalyje nurodytų sąlygų;
- f) patiektų prekių apmokestinamoji vertė, aprašymas ir kiekis, taip pat data, kai buvo atliktas Direktyvos 2006/112/EB 17a straipsnio 3 dalies a punkte nurodytas prekių tiekimas, ir pirkėjo PVM mokėtojo kodas;
- h) patiektų prekių apmokestinamoji vertė, aprašymas ir kiekis, bet kurios iš 17a straipsnio 7 dalyje nurodytų sąlygų atsiradimo data ir atitinkamas pagrindas;
- i) grąžintų prekių vertė, aprašymas bei kiekis ir Direktyvos 2006/112/EB 17a straipsnio 5 dalyje nurodyto prekių grąžinimo data.

2. Direktyvos 2006/112/EB 243 straipsnio 3 dalyje nurodytame registre, kurį pildo visi apmokestinamieji asmenys, kuriems prekės tiekiamos pagal atsargų atšaukimo procedūras, nurodoma ši informacija:

- a) apmokestinamojo asmens, kuris perkelia prekes pagal atsargų atšaukimo procedūras, PVM mokėtojo kodas;

- b) jam skirtų prekių aprašymas ir kiekis;
- c) jam skirtų prekių pristatymo į sandėlį data;
- d) patiektų prekių apmokestinamoji vertė, aprašymas ir kiekis ir data, kai buvo atliktas Direktyvos 2006/112/EB 17a straipsnio 3 dalies b punkte nurodytas prekių įsigijimas Bendrijos viduje;
- e) prekių aprašymas ir kiekis ir data, kai prekės buvo paimtos iš sandėlio a punkte nurodyto asmens nurodymu;
- f) sunaikintų arba dingusių prekių aprašymas ir kiekis ir prieš tai į sandėlį pristatytų prekių sunaikinimo, praradimo arba vagystės data arba data, kai buvo aptikta, kad prekės yra sunaikintos arba dingusios.

Tuo atveju, kai prekės gabenamos arba siunčiamos pagal atsargų atšaukimo procedūras sandėlio savininkui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, kuriam tiekiamos prekės yra skirtos, to apmokestinamojo asmens registre nereikia įrašyti c, e ir f punktuose nurodytos informacijos.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2020 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas

PROJEKTAS

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 904/2010 nuostatos, susijusios su keitimusi informacija tinkamo atsargų atšaukimo procedūrų taikymo stebėsenos tikslais

EUROPOS Sąjungos Taryba,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹⁹,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²⁰,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

---

¹⁹ OL C , , p. .

²⁰ OL C , , p. .

- 1) siekiant užtikrinti, kad Direktyvoje 2006/112/EB numatytas supaprastinimas, susijęs su atsargų atšaukimo procedūromis, galėtų būti stebimas tinkamai, būtina, kad atitinkamos valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų automatinę prieigą prie duomenų, surinktų iš apmokestinamojo asmens tokių sandėrių atžvilgiu;
- 2) atsižvelgiant į tai, kad į šį reglamentą įtrauktos nuostatos yra pakeitimų, padarytų Tarybos direktyva [...] ²¹/ES, rezultatas, šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo tų pakeitimų taikymo pradžios datos;
- 3) todėl Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 21 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) asmenų, kurie vykdė b punkte nurodytą prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, PVM mokėtojo kodus ir asmenų, kurie pagal Direktyvos 2006/112/EB 262 straipsnio 2 dalį pateikė informaciją apie a punkte nurodytą PVM mokėtojo kodą turinčius asmenis, PVM mokėtojo kodus;“

---

²¹ [data] Tarybos direktyva [...] /ES, kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB ir nustatoma valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo galutinė sistema (OL L [...]).

b) e punkte įvadinis sakiny s pakeičiamas taip:

„e) kiekvieno c punkte nurodyto asmens vykdytų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, kaip nurodyta b punkte, kiekvienam PVM mokėtojo kodą, suteiktą kitoje valstybėje narėje, turinčiam asmeniui, ir kiekvienam asmeniui, pateikusiam informaciją pagal Direktyvos 2006/112/EB 262 straipsnio 2 dalį, bendrą vertę, jo PVM mokėtojo kodą ir informaciją, kurią jis suteikė apie kiekvieną asmenį, turintį PVM mokėtojo kodą, suteiktą kitoje valstybėje narėje, šiomis sąlygomis:“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2020 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas
